

114. Ha minden veszni látszik

Jean Sibelius
(1865–1957)

Ha min-den vesz-ni lát-szik Nagy
 pró-bák nap-ja-in, Hi-tem be-léd fo-
 gód-zik A vész hul-lá-ma-in. Ha
 tud-va sem-mi-vol-tom Csak raj-tad függ sze-
 mem, A vést el-ül-ni lát-tom, Nem
 árt-hat sem-mit sem ne-kem.

2. Ha gyötrelmek közt kérdelem: Atyám, miért, miért? Felelsz
 Te s én megértem: Igen, ezért, ezért! Ha benned így a lelkem
 Megnyugszik csendesen, Kezed munkálja bennem S elvégzi
 műved teljesen.

3. Olyankor, ha úgy érzem, Hogy nem hallod imám, Alázattal a
 szívem vár rád tovább, Atyám. És így bár most még választ
 Mindenre nem kapok, A lelkem áldva áld majd, Hisz' felderül
 minden titok.

Kovács Elemér (1907–1993)